

“En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven, 2 Thess. 2 : 11”

Geachte lezer, langs deze weg wil ik u kennis laten maken van hetgeen ik onlangs ergens las. Het is maar een kort en bondig stukje van de heer Schroevers, die ik persoonlijk niet ken. Maar het verwoord eigenlijk vrij duidelijk van hoe men in de kerken der afscheiding denkt, hoe men redeneert, en hoe men daar leert. Maar ook hoe men elkander bakert, vermaant, onderwijst, en elkander vertroost. Maar niet alleen daar, want inmiddels in bijna geheel behoudend kerkelijk Nederland met deze on-Bijbelse theologische denkwijze vergiftigd geworden. Daaronder zal ik het Bijbels trachten te weerleggen. Ik citeer :

Standenleer

Naar aanleiding van het artikel van 4 september over de standen in het genadeleven komt de droevige onkunde wel naar voren. Wat onze vaders geleerd hebben, wordt tegengestaan. Heeft men het zelf wel geleerd? Ik lees van de discipelen toen zij met Christus rondwandelden (3jaar), dat zij niets van Zijn lijden en sterven begrepen. Ds. W.C. Lamain zegt hierover: "Hadden zij Christus kennis? Ja, maar zij verstonden nog niets van Zijn Borgtochtelijk lijden. Daar stonden zij nog voor, dat moesten zij nog leren. Zie ook de blindgeborene in Johannes 9:36, die zei: "Een ding weet ik, dat ik blind was en nu zie. Wie is Hij, Heere, opdat ik in Hem moge geloven"". Geleerd door onze vaders is altijd, als een mens bekeerd wordt: Godskennis, zelfkennis en op Gods tijd, op de derde plaats, Christus kennis, naar de mate God het geeft en leert. Comrie schrijft in zijn verklaring van HC Zondag 7 dat er ook in zijn tijd maar zeer weinigen tot de bewuste rechtvaardigmaking in hun geweten komen. Men verwacht de levendmakende daad, de wedergeboorte in engere zin (dadelijke rechtvaardigmaking) met de bewuste rechtvaardigmaking in het geweten (lijdelijke rechtvaardigmaking). Men leze ook de "Christenreis" van Bunyan. De toeleidende weg naar Christus voerde eerst door de enge poort. Waarom heeft Bunyan Christen niet direct op Christus gewezen? Omdat het geloofsoog van de pas overtuigde en aan zijn ellende ontdekte zondaar nog zeer duister en gebrekkig is. De schuldverslagene heeft niet direct klare bevattingen van de zaligheid in en door Christus. De ontdekte zondaar heeft licht en onderricht van de Heilige Geest nodig om Christus in al de beloften van het Evangelie te zien. Lees ook hoe Christen als medepelgrim Getrouwe kreeg, maar dat deze de kruisverdiensten van Christus in de toepassing miste. Hier lezen we duidelijk dat een geopenbaarde Christus nog geen toegepaste Christus is. (einde citaat)

Joh. Schroevers
Wolphaartsdijk

Schroevers : Naar aanleiding van het artikel van 4 september over de standen in het genadeleven komt de droevige onkunde wel naar voren. Wat onze vaders geleerd hebben, wordt tegengestaan. Heeft men het zelf wel geleerd? Ik lees van de discipelen toen zij met Christus rondwandelden (3 jaar), dat zij niets van Zijn lijden en sterven **begrepen**. Ds. W.C. Lamain zegt hierover: "Hadden zij Christus kennis? Ja, maar zij verstonden nog niets van Zijn borgtochtelijk lijden. Daar stonden zij nog voor, dat moesten zij nog leren.

DJK : Die in den Zoon **gelooft**, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem, Joh. 3:35.

Waarom begin ik met deze tekst? Om de volgende redenen. Christus noemde Zijn discipelen meerdere malen, kleingelovigen, lees Matth. 8:28, Matth. 16:8, Lukas 12:28. Kleingeloof is immers ook geloof, want zo staat er toch geschreven; al had ge het geloof van een mosterdzaad etc. Het feit dus, dat zij in het geloof waren betekent dan ook dat zij aan het einde van de wet waren gebracht. **Want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een iegelijk, die gelooft**, Rom. 10:4. Zij waren dus der wet gestorven, en daarmee verlost van de vloek en doem der wet waaronder zij gehouden waren (Rom. 7:6), tot het moment aanbrak dat zij verwaardigd werden in Hem te geloven. Zij waren dus verlost geworden van de heerschappij van hun eerste geestelijke man (de wet in Adam), en daarmee in de vrijheid gezet geworden in de heerschappij van hun Tweede geestelijke man, Christus. En dat alles in een weg van recht, Jes. 1:27. Door die verlossing uit de macht der duisternis, waren zij dus gekomen in het rijk van Zijn heerlijk licht. Door dat geloof waren zij ingelijfd in Zijn Lichaam, dat wil zeggen, opgelost geworden c.q. verenigd geworden. Een plant met Hem geworden. Hij de Wijnstok en zij de ranken. 'Wie in Mij blijft, en Ik in hem, zal veel vruchten dragen.' Daarnaast had Christus over hun geloof in Hem, tot hen gezegd als bevestiging van hun geloof: Gijlieden zijt nu rein om het woord, dat Ik tot u gesproken heb, Joh. 15:3. Het feit dat Christus van hen getuigde dat zij rein waren, betekende dat zij kinderen Gods waren, die verlost waren van hun eerste man, en getrouwd waren geworden met hun Tweede Man, Jezus Christus, lees Rom. 5:1-2, Rom. 6:6-8, Rom. 7:1-6, Rom. 8:1-2. Zij waren dus verlost geworden van de vloek en heerschappij der wet, en in de vrijheid van het evangelie gezet, Gal. 5:1, 1 Joh. 12-13. Over de kinderen Gods heeft de apostel Paulus in Gal. 4:5-6 over geschreven: "Opdat Hij degenen, die onder de wet waren, verlossen zou, en opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden. **En overmits gij kinderen zijt**, zo heeft God den Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader!"

Christus had hen de zonden vergeven, daar was hun geloof immers een blijk van, en had Borgtochtelijk voor hen voor hen gebeden, met name in Getsehané. "En de Heere zeide: Simon, Simon, ziet, de satan heeft ulieden zeer begeerd om te ziften als de tarwe; Maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoude; en gij, als gij eens zult bekeerd zijn, zo versterk uw broeders, Lukas 22:31-32"

Daarnaast kenden zij dus ook de Vader, want zij kenden Christus en hadden Hem gezien. Hij en de Vader zijn één, Joh. 10:30, Joh. 14:10-11. En wie Christus ziet, die ziet de Vader Die Hem gezonden heeft, Joh. 12:45.

*Indien gijlieden Mij gekend hadt, zo zoudt gij ook Mijn Vader gekend hebben; en van nu kent gij Hem, en hebt Hem gezien. Filippus zeide tot Hem: Heere, toon ons den Vader, en het is ons genoeg. Jezus zeide tot hem: Ben Ik zo langen tijd met ulieden, en hebt gij Mij niet gekend, Filippus? **Die Mij gezien heeft, die heeft den Vader gezien**; en hoe zegt gij: Toon ons den Vader? Gelooft gij niet, dat Ik in den Vader ben, en de Vader in Mij is? De woorden, die Ik tot ulieden spreek, spreek Ik van Mijzelven niet, maar de Vader, Die in Mij blijft, Dezelve doet de werken. Gelooft Mij, dat Ik in den Vader ben en de Vader in Mij is; en indien niet, zo gelooft Mij om de werken zelve, Joh. 14:7-11*

Als nu Jezus gekomen was in de delen van Cesarea Filippi, vroegde Hij Zijn discipelen, zeggende: Wie zeggen de mensen, dat Ik, de Zoon des mensen, ben? En zij zeiden: Sommigen: Johannes de Doper; en anderen: Elias; en anderen: Jeremia of een van de profeten. Hij zeide tot hen: Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben?

En Simon Petrus, antwoordende, zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods. En Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Zalig zijt gij, Simon, Bar-Jona! want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is, Matth. 16:13-17

Hier sprak Christus Petrus niet zalig als zijnde een rechtvaardiging in Hem, want Petrus was alrede zalig in Hem. Maar het was dus meer een bevestiging van zijn zaligheid in Hem, op grond van zijn kostelijke en dierbare getuigenis. Dewelke een getuigenis was, die in de harten van al de discipelen leefde. Want Petrus was vaak de mond van hetgeen er in de harten der discipelen leefde. Hierover schrijft de apostel Johannes in zijn zendbrieven het volgende : *Zo wie beleden zal hebben, dat Jezus de Zoon van God is, God blijft in hem, en hij in God, 1 Joh. 4:15 -- Een iegelijk, die gelooft, dat Jezus is de Christus, die is uit God geboren; en een iegelijk, die liefheeft Dengene, Die geboren heeft, die heeft ook lief dengene, die uit Hem geboren is, 1 Joh. 5:1*

Kijk, in welke weg Christus Zich zou gaan vernederen, en eenmaal zou gaan sterven, zouden zij **na dezen** verstaan, Joh. 13:7. Dat wil zeggen, dat zij dan de zaken dieper zouden verstaan. Ze waren op dat moment nog Zijn kleingelovige kinderen, maar ze zouden opwassen tot jongelingen en vaders in de genade, 1 Joh. 2:12-13. **En vergeet voor niet dat zijn leefden in de tijd van de overgang van het oude OT naar het NT.** Het oude testament was in Christus vervuld geworden. Maar vanwege dat zij alrede in de vrijheid van het evangelie wandelden, waren zij innerlijk en geestelijk alrede de kruisdood met Hem gestorven (Gal. 2:19-20), alvorens Hij voor hen aan het kruis was gegaan. Anderzijds konden zij nooit rein zijn, noch minder verlost van hun zonden zijn. Zij hadden dus een bewuste kennis van alle benodigde zaken tot zaligheid, het ontbrak hen alleen nog vaak aan licht en het dieper verstaan van de zaken die zij bezaten. Calvijn spreekt in dit geval van een ingewikkeld geloof. Het geloof als een geschenk, als een gave Gods, vergelijkt Calvijn met een sierlijk ingewikkeld pakje. Hoe verder het pakje wordt uitgewikkeld, en open wordt gemaakt, wordt de ziel niet rijker, maar wel meer verwonderd en dieper in Zijn heilgeheimen ingeleid. Daarnaast wil ik hierbij ook nog even de verdraaiingen rechtzetten, hetgeen velen gedaan hebben aangaande sommige uitspraken van Calvijn. Calvijn sprak weleens over de wedergeboorte in de engere zin, hetgeen heenwees op de rechtvaardigmaking, de levendmaking, in en door het geloof in Christus. De reformatoren hebben deze zaken namelijk nooit gescheiden. Daarnaast sprak Calvijn van de wedergeboorte in de ruimere zin, waarmee hij de opwas in de genade bedoelde. De opwas, de bevestigingen en de verzegelingen, dewelken voortvloeien uit de oefeningen des geloofs.

De discipelen leefden zichzelf dus niet meer, maar Christus leefde in hen. Daartoe waren zij der wet gestorven, opdat zij Gode in Christus Jezus leven zouden. De trap en mate van hoe zij dit verstonden, en doorleefden, kon verschillen, want Johannes, Petrus en Jacobus waren dieper ingeleid en hadden meer van Hem gezien dan de anderen. Maar Johannes zegt in zijn zendbrief dat zelfs de kinderen in de genade, zelfs de Vader kennen en gezien hebben, 1 Joh. 2:12-13. Iemand die geen kennis heeft aan de schuldvergeving, heeft dus ook geen kennis aan Christus, nog minder aan de Vader. Want niemand komt tot de Vader, dan door Mij, zegt Christus in Joh. 6.

*Zo dan, mijn broeders, **gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus**, opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden. Want toen wij in het vlees waren, wrochten de bewegingen der zonden, die door de wet zijn, in onze leden, om den dood vruchten te dragen. **Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij gehouden waren;** also dat wij dienen in nieuwigheid des geestes, en niet in de oudheid der letter, Rom. 7:4-6*

Geliefde lezer, laat u niets wijs maken, want hier hadden de discipelen alrede zielsbevindelijke kennis aan, alvorens Christus aan het kruis stierf voor al Zijn volk in de volheid des tijds. Zijn lijdensweg op aarde, Zijn kruisgang, Zijn sterven en Zijn opstanding, moet u absoluut los zien, en absoluut gescheiden houden van het geestelijke leven der discipelen. Vanwege dat velen binnen de afscheiding denken dat Christus de zonden niet vergeeft, of de zondaar vrijspreekt, maar juist de Vader, is men en on-Bijbels gaan denken dat, voor het bewustzijn van de discipelen, hun zonden pas waren vergeven toen Christus voor hen aan het kruis was gegaan, en voor hen uit de doden was opgestaan. Dat betekent dan dus ook dat de discipelen eigenlijk maar halfrein waren, waarvan Christus in Joh. 15 vers 3 getuigde : *“Gijlieden zijt nu rein om het woord, dat Ik tot u gesproken heb.”* Hier volgen nu 8 bewijzen uit de Heilige Schrift dat Christus de Rechter is, en Hem de macht gegeven is van de Vader om de zonden te vergeven :

*En Hij zeide tot haar: Uw zonden zijn u vergeven. En die mede aanzaten, begonnen te zeggen bij zichzelf: **Wie is Deze, Die ook de zonden vergeeft?*** Lukas 7 : 48-49

Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn, Joh. 8:36.

*En Jezus, bij hen komende, sprak tot hen, zeggende: **Mij is gegeven alle macht** in hemel en op aarde.* Matth. 28:18

*En heeft ons geboden den volke te prediken, en te betuigen, **dat Hij is Degene, Die van God verordend is tot een Rechter van levenden en doden,*** Handelingen 10:42

*En Die leef, en Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen. **En Ik heb de sleutels der hel en des doods,*** Openb. 1:18

*Verdragende elkander, en vergevende de een den anderen, zo iemand tegen iemand enige klacht heeft; **gelijkerwijs als Christus u vergeven heeft,** doet ook gij also,* Kol. 3:13

*Want ook de Vader oordeelt niemand, **maar heeft al het oordeel den Zoon gegeven,*** Joh. 5:22

*En heeft Hem macht gegeven, ook gericht te houden, **omdat Hij des mensen Zoon is,*** Joh. 5:27

Kanttkening - 33

omdat Hij des

Dat is, omdat Hij, in enigheid zijns persoons de menselijke natuur aangenomen hebbende, van God tot een Middelaar en rechter is gesteld, en hetzelfde ambt ook als mens zal uitrusten; Dan. 7:13; Hand. 10:42, en Hand. 17:31; Joh. 17:2.

Mijn vraag aan u lezer, wie durft er nu nog te beweren dat Christus niet geboren was geworden in het hart van Zijn discipelen, zonder dat zij daar de bewuste kennis in hun harten van omdroegen....?? Wie durft er nu nog te beweren dat zij geen bewuste kennis hadden van hun vergeving der zonden om Zijns Naams wil...?? Wie durft er nu nog steeds te beweren dat Christus de zonden niet vergeeft, en of macht heeft de zondaar vrij te spreken van schuld straf en oordeel....??

Schroevers : Zie ook de blindgeborene in Johannes 9:36, die zei: "Een ding weet ik, dat ik blind was en nu zie. -- Wie is Hij, Heere, opdat ik in Hem moge geloven.

DJK : Hier rukt de heer Schroevers twee zaken geheel uit elkaar. Hij vermengt hier het aardse met het geestelijke, op een on-Bijbelse wijze. Want, de getuigenis van de blindgeborene aangaande de genezing van zijn blindheid, had namelijk werkelijk niets met zijn zielenblindheid te maken. Dat blijkt namelijk uit hetgeen er in Joh. 9:24-25 geschreven staat : *Zij dan riepen voor de tweede maal den mens, die blind geweest was, en zeiden tot hem: Geef God de eer; wij weten, dat deze Mens een zondaar is. Hij dan antwoordde en zeide: **Of Hij een zondaar is, weet ik niet; een ding weet ik, dat ik blind was, en nu zie.*** --- Wanneer die blindgeborene nu op dit moment alrede wedergeboren in Hem had geweest, en alrede in Hem had geloofd, had hij er nimmermeer aan durven twijfelen of Hij een zondaar was. Want, dan had hij namelijk moeten getuigen, dat juist vanwege het feit dat er in Hem geen enkele zonde te vinden was(Joh. 8:46), dat dát de reden was waarom hij nog in Hem zalig kon worden. Maar wanneer Christus die blindgeborene dan buiten geworpen vindt van de Synagoge, roept Hij hem op tot het geloof in Hem, tot het geloof in de Zoon van God, wordt hij overtuigd van zonden, gerechtigheid en oordeel. Door de Geest die van Hem uitgaat. Overtuigd van zonde, omdat die blindgeborene (nog) niet in Hem geloofde, Joh. 16:9. Kijk, en hier moest die blindgeborene met Jona overboord, om voor eeuwig om te komen. Hier werd dus in zijn ziel een gericht gespannen. Hij werd opgeroepen tot iets wat hij niet kon, waartoe hij onmachtig was. Waarom? Omdat hij besloten was tot op het geloof (Gal. 3:23), omdat hij nog immer onder de wet in bewaring was gehouden(Rom. 7:6). Geliefden, hier was de blindgeborene gekomen aan het einde van de wet, en stierf innerlijk de geestelijke kruisdood met Christus, om daarna, nadat Christus Zich aan zijn verloren ziel had geopenbaard, met Hem op te staan uit de doden. "Jezus hoorde, dat zij hem uitgeworpen hadden, en hem vindende, zeide Hij tot hem: Geloofst gij in den Zoon van God? Hij antwoordde en zeide: Wie is Hij, Heere, opdat ik in Hem moge geloven? En Jezus zeide tot Hem: En gij hebt Hem gezien, en Die met u spreekt, Dezelve is het. En hij zeide: Ik geloof, Heere! En hij aanbad Hem, Joh. 9:35-38."

Hoe leest gij het Woord, en verstaat gij ook hetgeen gij leest....??

Schroevers : Geleerd door onze vaders is altijd, als een mens bekeerd wordt:Godskennis, zelfkennis en op Gods tijd, op de derde plaats, Christuskennis, naar de mate God het geeft en leert.

DJK : En dit alles in een weg van Gods heilige recht. Want, God kan van Zijn recht geen afstand doen, en eist daartoe bij al Zijn volk hier in de tijd, Zijn heilig en volmaakte Beeld terug. Dit eist Hij van hen middels Zijn heilige recht. In dat recht worden zij in een onhoudbare nood ontdekt aan hun ellendestaat voor God, worden zij verlost van deze ellende in en door het werk van Christus, en zijn zij Gode eeuwig dankbaar voor zulk een wonderlijke en onverdiende zielsverlossing. Kijk, bij de moordenaar, kijk bij de blindgeborene, kijk bij de Samaritaanse vrouw, kijk bij de geraakte, kijk bij de blinde Barthimeus, kijk bij Zacheus, kijk bij de stokbewaarder. Allen werden zij in een zeer korte stonde aan hun ellende ontdekt, zijn zij verlost geworden van hun zonden, en hebben zij allen Christus voor deze weldaad aanbeden van dankbaarheid, door het geloof in Hem. Want, Hij kwam immers tot hen, en Hij was immers gekomen om te zoeken en zaligen dat verloren was/is.

Tegenwerping : Is er dan geen weg tot de Weg? Is er dan geen ellendekennis en overtuiging van zonden aler een ziel door het geloof is opgelost geworden in Christus. Jawel, maar slechts vanuit een houdbare nood. Eigenlijk kunnen en moeten we alleen maar spreken van de kennis der ellende wanneer een ziel gedaagd

is geworden voor het heilige recht God. Waartoe de Vader de ziel trekt tot de gemeenschap met Christus. Want, niemand komt tot Mij, tenzij de Vader die Mij gezonden heeft, hem trekke, leert Christus ons in Joh. 6. Alles wat dus voor het recht doorleefd wordt zijn overtuigingen van zonden, maar is dus (nog) niet de ellendekennis waar de HC over spreekt. Op de weg tot Weg zijn het de goedertierenheden des Heeren die de ziel tot bekering leiden, Rom. 2:4. Maar zolang de ziel nog niet opgelost is geworden in Christus, verkeert hij dus nog onder de heerschappij van zijn eerste geestelijke man, lees Rom. 7:1-6. De ziel moet dus gedreven worden door de bloedwrekende drijving der wet, tot zijn geestelijke Tweede Man.

Schroevers : Comrie schrijft in zijn verklaring van HC Zondag 7 dat er ook in zijn tijd maar zeer weinigen tot de bewuste rechtvaardigmaking in hun geweten komen.

DJK : Wat heb ik met Comrie te maken, wanneer het Woord ons betere dingen leert. Was Comrie dan geen kind en knecht die het zelf mocht kennen? Ik zeg u, van JA. Maar dat waren Van der Groe, Huntington, Boston, Kohlbrugge, en Rutherford ook. Maar zij hadden wel degelijk een geheel andere theologische denkwijze als dr. Alexander Comrie. Zou een barendende moeder dan niet weten in welke smarten zij haar kindje heeft gebaard, lees Joh. 16:20-22. Hier vergelijkt Christus Zichzelf met het geboren Kind in de harten van Zijn discipelen. Daarnaast zegt Christus in de gelijkenis van de Goede Herder, in Joh. 10:3 dat al Zijn schapen Zijn stem horen, en dus ook kennen. *“Ik ben de goede Herder; en Ik ken de Mijnen, en worde van de Mijnen gekend, Joh. 10:14”* Wist die moordenaar dan niet met bewust hoe Hij als zijnde de Goede Herder, Zijn leven voor hem had gesteld?

“En dat bloed zal ulieden tot een teken zijn aan de huizen, waarin gij zijt; wanneer Ik het bloed zie, zal Ik ulieden voorbij gaan; en er zal geen plaag onder ulieden ten verderve zijn, wanneer Ik Egypteland slaan zal. En deze dag zal ulieden wezen ter gedachtenis, en gij zult hem den HEERE tot een feest vieren; gij zult hem vieren onder uw geslachten tot een eeuwige inzetting.” – Exodus 12: 13-14

Want, in mijn en uw Bijbel staat geschreven : *“Om welke oorzaak ik ook deze dingen lijde, maar word niet beschaamd; want ik weet, Wien ik geloofd heb, en ik ben verzekerd, dat Hij machtig is, mijn pand, bij Hem weggelegd, te bewaren tot dien dag.”*(2Tim.2:12) De apostel Paulus leert ons hier, dat hij geloofde in een Persoon, en niet in een zaak, want er staat niet geschreven WAT ik geloofd heb, maar WIEN ik geloofd heb. Als het waar was wat Schroevers en/of Comrie hier durven te beweren, dan zou dat betekenen dat velen of enkelen van Gods uitverkoren Kerk het nooit aan de weet zullen komen met Wie ze in het geestelijke huwelijk zijn getreden?!! Als hier op deze zondige verrotte aarde, het voor de mens die mag gaan trouwen, dit nu een zeer onvergetelijk heugelijk feit is, zou dan de Bruid van Christus haar trouwdag met Hem niet weten? De Heere schrijft aangaande de aardse verlossing van Israël uit het diensthuis van Egypteland : *“En deze dag zal ulieden wezen ter gedachtenis, en gij zult hem den HEERE tot een feest vieren; gij zult hem vieren onder uw geslachten tot een eeuwige inzetting.”*

Zou dan dat geestelijke Israël, Gods uitverkoren volk, die geestelijk heugelijke feestdag niet kunnen heugen wanneer ze uit het diensthuis der zonden en het schrikkelijke diensthuis van satan, waarmee de boze hen in hun klauwen hield, verlost zijn geworden? Zou dan de oude Simeon in de tempel, dan zo maar wat gezegd hebben, toen hij het Kindeke Jezus in zijn armen had en God loofde, en zei *“Nu laat Gij, Heere! Uw dienstknecht gaan in vrede naar Uw woord”*(Lukas 2:29) En zou dan de hoofdman over honderd bij het kruis, zo maar wat gezegd hebben, toen hij het getuigde : *“Waarlijk, deze was Gods’ Zoon!”*

En zou de blindgeborene Hem dan zo maar hebben aanbeden, toen hij in Hem geloofde? En zou die wenende hoer uit Lukas 7 dan zo maar zonder vreugde in haar ziel naar huis zijn gegaan, toen Christus tot haar zei: *“Uw zonden zijn u vergeven...”*

En zou de moordenaar aan het kruis daar dan zo maar hetzelfde zonder enige innerlijke vreugde en blijdschap in Christus aan zijn vervloekte kruis hebben gehangen, toen Christus tot hem die woorden van vrijheid en vrede tot zijn helwaardige ziel sprak: *"Heden zult ge met Mij in het Paradijs zijn!"*

En zou dan de apostel Paulus in de war zijn geweest toe hij op moest schrijven, geïnspireerd door de Heilige Geest, hetgeen in Hebreë 11:13 geschreven staat van de gehele oud-testamentische Kerk van Christus : *"Deze allen zijn in het geloof gestorven, de beloften niet verkregen hebbende, maar hebben dezelve van verre gezien, en geloofd, en omhelsd, en hebben beleden, dat zij gasten en vreemdelingen op de aarde waren."* En zou dan Salomo in zijn Hooglied, dan zo maar wat hebben geschreven, toen hij zelf innerlijk verslonden lag in die liefde van Christus : *"Ik ben krank van Zijn liefde"* – en toen hij schreef : *"Hij kusse mij met de kussingen Zijnsmonds..."* Wijzen al deze dingen niet heerlijk schoon naar dat geestelijke huwelijk tussen Christus en Zijn bruid?

Schroevers : Men verwacht de levendmakende daad, de wedergeboorte in engere zin (dadelijke rechtvaardigmaking) met de bewuste rechtvaardigmaking in het geweten (lijdelijke rechtvaardigmaking).

DJK : Uit deze woorden blijkt duidelijk dat velen in de Nadere Reformatie, maar nog meerderen in hun navolging daarna, deze on-Bijbelse theologische denkwijze hebben overgenomen, door in hun leer en prediking de wedergeboorte en de levendmakende daad te scheiden van de (bewuste) rechtvaardigmaking. Deze vervloekte on-Bijbelse denkwijze druist geheel in tegen de gehele Heilige Schrift, met name tegen de zendbrieven van Paulus aan de Romeinen en de Galaten, waarin de leer van de rechtvaardiging van de goddeloze zeer duidelijk verwoord en omschreven wordt. Lees en herlees die Galaten en Romeinenbrieven, en vraag of God uw ogen wil openen.

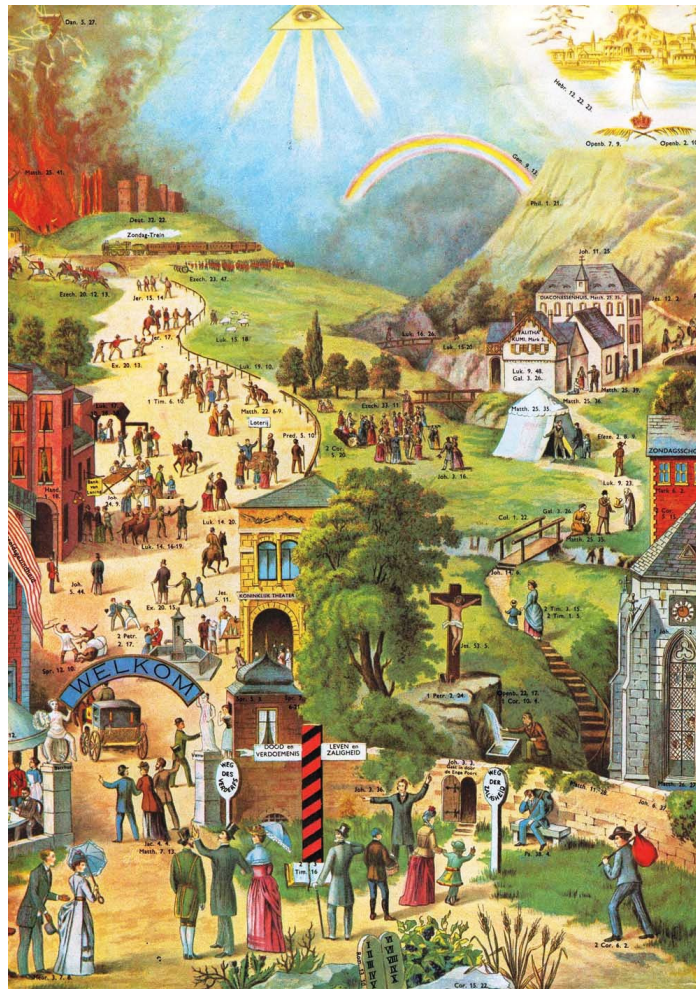
Tegenwerking : Zijn dan al die mensen die dit leerden vervloekt? Natuurlijk NIET. Maar we hebben het nu over dit belangrijke punt waarin zij afweken van de Schriften, maar ook afweken van de nije leer der reformatoren.

Geliefden, u moet nimmer vergeten dat zolang een ziel Christus (nog) niet kent als zijn Zaligmaker, als zijn schuldovernemer, als zijn Borg, als zijn Rabouni, als zijn Goede Herder, als de Wijnstok waarin hij is ingelijfd, als de Vader van de verloren zoon, als de steenrots waarop de wijze bouwer zijn geestelijk huisje mocht bouwen, die ziel nog immer verkeert onder de gramschap en de toorn van God, nog immer verkeert onder de vloek en doem der wet, nog immer getrouwd is met zijn eerste geestelijke man (de wet in Adam), en daarmee nog immer geestelijk dood en verdoemelijk voor God ligt.

Schroevers : Men leze ook de "Christenreis" van Bunyan. De toeleidende weg naar Christus voerde eerst door de enge poort. Waarom heeft Bunyan Christen niet direct op Christus gewezen? **Omdat het geloofsoog van de pas overtuigde en aan zijn ellende ontdekte zondaar nog zeer duister en gebrekkig is.** De schuldverslagene heeft niet direct klare bevattingen van de zaligheid in en door Christus. De ontdekte zondaar heeft licht en onderricht van de Heilige Geest nodig om Christus in al de beloften van het Evangelie te zien.

DJK : Dus de discipelen hadden Hem met hun kleingeloof maar gebrekkig en duister gezien, dan? En de Samaritaanse vrouw uit Joh. 4, die van Hem getuigde: "Is Deze niet de Christus", had Hem dus ook maar duister en gebrekkig gezien, dan? Geliefden, misschien begrijpt u wat meer en duidelijker waarom er geen zielen meer doorbreken in het geloof in Hem. Met deze verkrachting van de leer wordt namelijk Goddrie-enig tot een leugenaar gemaakt, vanwege dat velen Zijn geïnspireerde en geopenbaarde Waarheid, verdraaien tot hun eigen verderf, 2 Petrus 3:16. Het kleingeloof wijst ons op de mate c.q. de kracht van het geloof waarmee zij

in Hem waren ingelijfd. Het kleingeloof ziet Hem daarom net zo helder staan, en gelooft zet zo helder in de vergeving der zonden, als het grote en het sterke geloof. *Die nu de vijf talenten ontvangen had, ging heen, en handelde daarmede, en won andere vijf talenten. Desgelijks ook die de twee ontvangen had, die won ook andere twee. Maar die het ene ontvangen had, ging heen en groef in de aarde, en verborg het geld zijns heren, Matth. 25:16-18.* Deze gelijkenis ziet op de opwas in het geloof in Hem, want waar geen toename en opwas in het geloof is, daar is immers geen geloof in Hem. Daartoe begroef die laatste knecht zijn ene talent in de grond, en gewon en niets bij. Dit ziet nu op het tijdgeloof, en of wondergeloof, lees in Matth. 13. Daarnaast wil ik u hieronder wijzen op het schilderij van de brede en de smalle weg:

Let hierbij op, dat op dit schilderij het kruis vlak achter het poortje staat. Het poortje ziet op het recht, wanneer de zondaar door de Vader tot de gemeenschap en de kennis van het bloed van Christus wordt gebracht, Luk. 13:24. God stelt de zondaar in zijn ellende, God eist Zijn Beeld terug, de zondaar staat naakt en verdoemelijk voor God en wordt hiermede terug geleid in Adam. Aan deze oproep tot betaling, moet de zondaar sterven, en sterft vervolgens de kruisdood met Christus. Kijk, dit is nu het moment wanneer de zondaar gedreven wordt tot het einde van de Wet, middels de geestelijke vloek- en doemwerking ten dode, die er van de geestelijke bediening der wet uitgaat. Wanneer de zondaar daar mag komen, gaat hij geestelijk met Jona overboord, en valt in de golven van Gods toorn en gramschap over zijn bedreven zonden. Maar dat verloren gaan, laat God in Christus niet toe. Want dan, daar in dat onhoudbare dodelijkst tijdsgewricht wordt precies op tijd door God een Vis gestuurd, om die zondaar in die golven op te vangen, Dewelke is Jezus Christus en Dien gekruisigd. *Het boos en overspelig geslacht*

verzoekt een teken; en hun zal geen teken gegeven worden, dan het teken van Jona, den profeet, Matth. 16:4.

Misschien begrijpt u nu wat beter, waarom ik een bezwaar heb op de weg die Bunjan uittekent, die loopt van het poortje tot het kruis, alwaar christen nog immer met zijn pak van zonden op zijn rug loopt. Dit vinden we nergens verwoord, in de zendbrieven der apostelen. De apostelen riepen wel op tot de opwas in het geloof. Daarom, **broeders**, benaarstigt u te meer, om uw roeping en verkiezing vast te maken; want dat doende zult gij nimmermeer struikelen, 2 Petr. 1:10. Hier schrijft Petrus een zendbrief tot zijn geestelijke broeders in Christus...!! (lees ook kant.) Mag ik u er dan ook nog op wijzen, welke **drie dingen** christen bij het kruis ontving. Ik citeer John Bunjan :

Ik zag ook, dat de hoge weg, waarlangs CHRISTEN gaan moest, aan beide zijden beschermd werd door een muur, en die muren heetten HEIL (Jes.26:1, Jes.60:18). Deze weg liep de beladen CHRISTEN op, doch niet zonder grote moeilijkheid, veroorzaakt door de last die hij op zijn rug had. Zo spoedde hij zich voort, tot hij aan een wat hoger gelegen plaats kwam, waarop een Kruis stond; wat lager lag een grafstede. Ik zag dat zodra CHRISTEN aan het kruis kwam, het pak van zijn schouders gleed en naar beneden rolde, tot het aan de mond van het graf kwam; daar viel het in en ik zag het niet meer. Nu werd CHRISTEN zéér vrolijk en uitermate verheugd, en met een blijmoedig hart jubelde hij: "Hij heeft mij vrede gegeven door Zijn lijden en het leven door Zijn dood."

Hierna stond hij enige tijd stil, om te zien en zich te verwonderen; want hij was er over verrast, dat het aanschouwen van het kruis hem zo van zijn last kon ontdoen. Hij aanschouwde het nog eens en nog eens; tot eindelijk een vloed van tranen over zijn wangen stroomde. Zo staande, aanschouwende en wenende (Zach. 12:10), zag hij drie blinkende personen tot hem komen, die hem groetten met deze woorden: "Vrede zij u."

De eerste zei tot hem: "Uw zonden zijn u vergeven" (Marc. 9:2).

De tweede trok hem zijn oude, vuile kleren uit en bekleedde hem met andere klederen (Zach. 4:4, 5). De derde zette een merk op zijn voorhoofd en gaf hem een rol, waaraan een zegel hing (Ef.1:13), die hij tijdens zijn loop moest inzien en daarna overgeven aan de Hemelpoort; en daarop gingen zij weg. CHRISTEN sprong wel driemaal op van loutere vreugd en begon daarop aldus te zingen:

*Ik reisde voort, met schuld beladen,
Door zorg en kommer neergedrukt;*

*Maar hier bewees mij God genade,
 Hier week mijn smart, mijn droefenis.
 Welk woord is dit! Wat plaats is deze!
 Hier nam mijn druk opeens een end,
 Hier smaak ik, vrij van angst en vreze,
 Een vreugd, tevoren nooit gekend.
 (Dat is wat?!) Kent u dit ook?
 Moest hier de grens zijn van mijn lijden,
 Mijn last mij worden afgelicht?
 En mag mijn ziel zich thans verblijden,
 Verblijden voor Gods aangezicht?
 Gezegend kruishout! Eeuwig leven
 Schenkt Hij, die - dood en hel ten spijt -
 Voor mij Zich hier wild' overgeven,
 En mij van schuld en straf bevrijdt.*

Zo kwamen zij aan de hemelpoort

Boven de poort waren in gouden letters deze woorden geschreven: "Zalig zijn zij, die Zijn geboden doen, opdat hun macht zij aan de boom des levens, en zij door de poorten mogen ingaan in de stad" (Openb. 22:14).

De blinkenden geboden hun te roepen aan de poort, wat zij ook deden; waarop enigen van boven over de poort naar beneden keken, te weten Henoeh, Mozes en Elia, aan wie gezegd werd, dat deze reizigers van de stad VERDERF kwamen en wel uit zuivere liefde tot de Koning van deze plaats. **Daarop gaven zij hun bewijs over, dat tot de Koning gebracht werd.** Nadat Deze het gelezen had, vroeg Hij waar die mensen waren. Men antwoordde: "Zij staan buiten aan de poort," waarop de Koning beval de poort te openen, "opdat," zei Hij, "het rechtvaardige volk, dat de getrouwigheden bewaart, daardoor inga" (Jes. 26:2).

De Hemelstad

De mannen (zoals ik in mijn droom opmerkte) gingen de poort door, en zie, met dat zij intraden, werden zij geheel veranderd; zij kregen een gewaad aan, dat blonk als goud. Daar waren er ook met harpen en kronen, die zij hun ook gaven; de harpen om er mee te loven en de kronen tot een teken van eer. Toen hoorde ik in mijn droom, dat alle klokken in de stad van blijdschap wederom luidden en er gezegd werd: "Gaaf in, in de vreugde uws Heeren!"

Ik hoorde daarna ook deze mannen zelf met een luide stem zingen: "Dankzegging, eer, heerlijkheid en kracht zij Hem Die op de troon zit en het Lam tot in eeuwigheid!" (Openb. 5:13).

Toen nu de poorten opengingen om deze mannen in te laten, blonk de stad als de zon; de straten waren van goud en daarop wandelden er velen met kronen op de hoofden en palmtakken in de handen en gouden harpen, om daarmee lof te zingen. Daar waren er ook, die vleugels hadden en zij antwoordden de een de ander, zonder enig ophouden, zeggende: "Heilig, heilig, heilig is de Heere!" En daarna werden de poorten gesloten. (einde citaat : John Bunjan)

DJK : Geliefden wat denkt u nou zelf, zou het nog waar zijn wat Comrie en de heer Schroevers in zijn navolging durven te beweren, met het volgende : ***“Comrie schrijft in zijn verklaring van HC Zondag 7 dat er ook in zijn tijd maar zeer weinigen tot de bewuste rechtvaardigmaking in hun geweten komen.”***

Gods onfeilbare Woord én John Bunjan hebben deze gruwelen nooit geleerd, en nog minder verdedigd...

Schroevers : Lees ook hoe Christen als medepelgrim Getrouwe kreeg, maar dat deze de kruisverdiensten van Christus in de toepassing miste. Hier lezen we duidelijk dat een geopenbaarde Christus nog geen toegepaste Christus is.

DJK : Een geopenbaarde Christus, is dé toegepaste Christus van eeuwige zaligheid, en dat Getrouwe en Christen daar beide kennis en deel aan hadden, bleek aan het einde van hun reis toen ze gekomen waren bij de hemelpoort, wanneer ze beiden de drie zaken aan de engelen overhandigden. Deze drie zaken, welke zeer duidelijk heenwezen op de vergeving van hun zonden, die zij zelf met zich mede droegen, en ook zelf gezien hadden, werden weleens verschrikkelijk bestreden, hetgeen twijfel en duisternis met zich mede kan brengen. Maar de wortel der zaak werd in hen beide gevonden, Job 19:28. Zij waren de ranken, maar Hij was hun Wijnstok in Wie zij waren ingeënt. De ranken kunnen daarom weleens zonder sappen zijn, maar de Wortel waaruit zij hun sappen verkregen was nimmer zonder levenssappen. Het vuur en de olie die in hun vaten was ontstoken, stond weleens op een zeer laag pitje, waardoor ze weleens in slaap zonken. Maar wanneer de Brudegom bij vernieuwing weer eens in aantocht was, dan vlamde het vuur van hun lampje weer op. Niets uit die mij, maar al uit Hem, zo reist de Kerke Gods naar dat eeuwige Jeruzalem.

Geliefden, we hebben langs deze weg enkele van de gruwelijke leerdwalingen trachten te weerleggen op een Bijbelse wijze. Is het u ook opgevallen, dat de heer Schroevers in zijn schrijven niet ene keer gekomen is met zaken uit de zendbrieven der apostelen? Hoevelen binnen de OGG, de Ger. Gem. en de Ger. Gem in Ned. blijven het bovenstaande en het volgende niet met hand en tand verdedigen, vasthouden en on-Bijbels leren? En omdat het on-Bijbels uitleg van leer en prediking is, is het een vervloekte uitleg van leer, wanneer men blijft leren en preken :

1. Dat de kleinen in de genade Christus nog niet kennen.
2. Dat begeren naar genade alreeds genade is.
3. Dat de vergeving der zonden een nadere weldaad is, in het leven van Gods kinderen.
4. Dat Christus een verborgen Persoon is voor de levende Kerk, en dat daarom velen met schrik in de Hemel zullen vallen.
5. Dat de wet een zondaar levend maakt (wedergeboorte in engere zin), en Hem uitdrijft naar Christus.
6. Dat een zondaar al gerechtvaardigd is, zonder dat hij of zij daar kennis aan heeft (de twee-kanten theorie, die in haar oorsprong dezelfde waarheden bevatten als A. Kuijper, met zijn veronderstelde wedergeboorte, of de veronderstelde rechtvaardigmaking zoals deze dwaling nu genoemd moet worden).
7. Dat de kerk met een geopenbaarde Middelaar de dood nog in moet, omdat zij met een openstaande schuld over de wereld gaat. Bedekte schuld is daarom nog geen vergeven schuld.

Gelijk ook in alle zendbrieven, daarin van deze dingen sprekende; in welke sommige dingen zwaar zijn om te verstaan, die de ongeleerde en onvaste mensen verdraaien, gelijk ook de andere Schriften, tot hun eigen verderf, 2 Petrus 3:16